

РЕШЕНИЕ

№ 790

гр. Варна, 24.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 9 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Насуф Исмаил

при участието на секретаря Илияна Илк. Илиева
като разглежда докладваното от Насуф Исмаил Гражданско дело № 20213110110182 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по предявен от ХР. К. П. срещу ЗАД „А.“ осъдителен иск с правно основание чл. 405, ал. 1 от КЗ, за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата в размер на **100.00 лева**, *частично от общо 1 554.85 лева*, представляваща застрахователно обезщетение за претърпените от ищеца имуществени вреди, изразяващи се в увреждане на преден капак, десен калник, задна дясна врата, заден десен панел, заден капак, заден ляв панел, задна лява врата и ляв калник на л.а. марка „Ф.“, модел „*“, с рег. № *, застрахован при ответното дружество по договор № 0306X0583290 от 14.08.2020 г. за „Каско и злополука“, в резултат на настъпило застрахователно събитие между 11.06.2021 г. и 15.06.2021 г. в гр. В., на паркинга на М. „С. М.“ ЕАД, ведно с обезщетението за забава в размер на законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба в съда – 12.07.2021 г. до окончателното погасяване на задължението.

В исковата молба ищецът твърди, че на 14.08.2020 г. е сключил застраховка „каска и злополука“, клауза „пълно каско“ на собствения си автомобил „Ф. *“, с рег. № *, придобит въз основа на договор за покупко-продажба с първоначална регистрация 25.09.2003 г., с ответното дружество със срок на действие от 16.08.2020 г. до 15.08.2021 г. Автомобилът е бил застрахован за 4 400.00 лева, като застрахователната премия съгласно полица № 0306X0583290 от 14.08.2020 г. възлизала на 370.26 лева. Страните са уговорили премията да бъде разсрочена на 4 вноски, като към момента всички вноски били платени. Ищецът поддържа, че процесното МПС на 11.06.2020 г. било паркирано в гр. Варна на паркинга на М. „Св. М.“ ЕАД, където бил на лечение. Сочи, че на 15.06.2021 г., отивайки до автомобила е установил, че МПС е увреден от неизвестно за него лице. Излага, че уведомил В. РУ на ОДМВР – В., като е издадено удостоверение с рег. № 436000-8849/16.06.2021 г.

На 17.06.2021 г. ответникът е бил уведомен за настъпилото застрахователно събитие, като негов служител извършил оглед на застрахования автомобил, изготвил снимков

материал и съставил опис на щетите по претенция № *, като в него описал увредените части – преден капак; десен калник; задна дясна врата; заден десен панел; заден капак; заден ляв панел; задна лява врата и ляв калник.

Поддържа се в исковата молба, че ищецът извънсъдебно е получил сумата в размер от 545.15 лева, представляваща застрахователно обезщетение. Навежда се, че ищецът е извършил проучване, след което установил, че сумата необходима за възстановяване на автомобила е в размер на 2 100.00 лева.

Твърди се, че сумата, която следва да се изплати на ищеца възлиза на 1554.85 лева, представляваща разликата над сумата заплатена до момента извънсъдебно до тази, която е необходима за ремонта на лекия автомобил.

По същество се моли съдът да уважи предявения иск като основателен, както и да присъди сторените съдебно-деловодни разноски.

В срока по чл. 131 от ГПК ответникът ЗАД „А.“ е подал писмен отговор, в който не оспорва твърденията на ищеца за учредено между страните застрахователно правоотношение по полица № 0306X0583290 от 14.08.2020 г. със срок на действие от 16.08.2020 г. до 15.08.2021 г., както и настъпилото по време на действие на договора застрахователно събитие в гр. Варна и заведената пред него щета, по която е изплатена сумата в размер от 545.15 лева. Не оспорва описания в исковата молба механизъм на ПТП и това, че описаните щети по МПС са резултат от застрахователното събитие. Не оспорва и твърдението на ищеца, че са заплатени всички вноски на уговорената застрахователна премия.

Исковата претенция обаче оспорва изцяло както по основание, така и по размер.

Сочи, че страните изрично уговорили в договора, че размерът на застрахователното обезщетение при настъпило събитие следва да се определи само по експертна оценка на оторизирано от застрахователя вещо лице по цени за части, материали, труд и начисления за отстраняване на щетите, съгласно Методика на застрахователя, доколкото процесното МПС е на 18 години, считано от датата на първоначалната регистрация към датата на застрахователното събитие. Твърди се, че евентуалното заплащане на по-високи цени за труд и материали от страна на ищеца е въпрос на негова лична преценка, а не на реално настъпила вреда.

Твърди се, че доколкото ищецът в срока на действие на договора е завел още три щети, по които е изплатено застрахователно обезщетение в общ размер на 361.51 лева, след което същият не е дозастраховал процесното МПС, то следва да се приложат правилата на подзастраховането, съобразно изричните договорки между страните, ситуирани в т. 22 и т. 21 от ОУ на договора за застраховка.

Ето защо счита, че заплатеното от застрахователя обезщетение е удовлетворило напълно интереса на застрахования ищец, като същото е съобразено с конкретиката на случая и приложимите законови норми. С оглед неоснователността на вземането на главница, оспорва претенцията за присъждане на законна лихва като акцесорно вземане.

В условията на евентуалност обективира искане по чл. 78, ал. 5 от ГПК.

Претендира сторените съдебно-деловодни разноски, включително юрисконсултско възнаграждение.

В проведеното открито съдебно заседание ищецът, редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Кр. К., чрез която поддържа предявения иск, като на основание чл. 214 от ГПК увеличава размера му окончателно до сумата от 1 907.51 лева. Оспорва т. 73 и т. 74 от ОУ към договора за каско.

Ответникът, редовно призован за същото съдебно заседание, не се представлява. С молба от 28.02.2022 г. поддържа отговора на исковата молба.

Настоящият съдебен състав, като съобрази предметните предели на исковото производство, очертани в исковата молба и отговора, като взе предвид, събрания и приобщен по дело доказателствен материал – в съвкупност и поотделно, на основание чл. 12 и чл. 235, ал. 2 от ГПК, приема за установени следните **фактически положения**:

По делото е безспорно, а и от ангажираните писмени доказателства се установява по несъмнен начин, че между страните е учредено валидно застрахователно правоотношение по полица № 0306X0583290 от 14.08.2020 г. /л. 5/ със срок на действие от 16.08.2020 г. до 15.08.2021 г. за застраховка „пълно каско“ на лек автомобил марка „Ф.“, модел „*“, с рег. № * при договорена застрахователна сума 4 400.00 лева; че ищецът е заплатил всички застрахователни вноски по договорената премия; че автомобилът е собственост на ищеца; че по време на действие на договора е настъпило застрахователно събитие в гр. В. по описания в исковата молба механизъм; че по заявление на ищеца е заведена щета № * при ответното дружество; че е съставен опис техническа експертиза по щета № *; че щетите са по преден капак; десен калник; задна дясна врата; заден десен панел; заден капак; заден ляв панел; задна лява врата и ляв калник и са резултат от процесното застрахователно събитие; че застрахователя-ответник по заведената щета е заплатил на ищеца преди завеждане на настоящото дело извънсъдебно сумата в размер от 545.15 лева; че по време на действие на процесната полица по застраховка "каска на МПС" са заведени още три преписки по щети, а именно № *; № * и № *, по които ищецът е заплатил на ответника обезщетение в общ размер от 361.51 лева.

От експертното заключение на вещото лице по назначената САТЕ се установява по несъмнен начин, че средната пазарна цена на труда за отремонтване на увредените автодетайли в поне три сервиза, които притежават европейски сертификат за качество и в поне три сервиза, които не притежават европейски сертификат за качество към датата на събитието е 30.00 лева с ДДС за 1 нормочас, а средната пазарна цена на автобоя к-кт е в размер на 294.00 лева с ДДС, като общата възстановителна стойност на щетите по автомобила възлиза на 2 452.66 лева, включваща цената на труда и материалите.

В хода на о.с.з. вещото лице поддържа заключението.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните **правни изводи**:

Районен съд – Варна е сезиран с осъдителен иск с правна квалификация по чл. 405, ал. 1 от КЗ. За да бъде ангажирана договорната отговорност на ответника, ищецът следва да установи по несъмнен начин в условията на пълно и главно доказване кумулативното наличие на следните елементи от фактическия състав на иска: 1./ наличието на облигационна връзка, учредена по силата на договор за застраховка „Каско“; 2./ своята изправност по договора - заплащането на уговорената премия; 3./ настъпилото застрахователно събитие по време на действие на договора; 4./ причинно-следствената връзка между застрахователното събитие и щетите и 5./ размера на претендираните суми.

В тежест на ответника е да проведе насрещно доказване по тези факти, както и да докаже възраженията си в отговора, а при установяване на горното от ищеца – да докаже, че е погасил претендираните суми.

В конкретния казус първите четири правнорелевантни факта – наличието на договор по застраховка „Каско“; изправността на застрахованото лице-ищец; настъпилото по време на действие на договора застрахователно събитие и причинната връзка между събитието и щетите по автомобила не се оспорват от ответника.

Предвид изложеното предявеният осъдителен иск се явява доказан по основание.

Основният спор, който е поставен за разрешаване пред настоящия съдебен състав, е досежно размера на предявените граждански притезания, имайки предвид позоваването на ответника на т. 73 и т. 74 от ОУ; инвокираното твърдение за подзастраховане и стореното

извънсъдебно плащане на ищеца.

Съгласно чл. 386, ал. 2 от КЗ, и предвид трайната каузална практика на ВКС, обективизирана в решение № 52/08.07.2010 г. по т. д. № 652/2009 г. на ВКС, I т. о.; решение № 109/14.11.2011 г. по т.д. № 870/2010 г. на ВКС, т.о.; решение № 79/2009 г. по т. д. №156/2009 г. на ВКС, т.о. и решение № 165/24.09.2013 г. по т. д. №469/2012 г. на ВКС, т. о., относима към случая при действието на новия КЗ, при съдебно предявена претенция за заплащане на застрахователно обезщетение съдът следва да определи застрахователното обезщетение по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие, като ползва заключение на вещо лице. Обезщетението не може да надвишава действителната /при пълна увреда/ или възстановителната /при частична увреда/ стойност на застрахованото имущество, т.е. стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество – чл. 400 от КЗ, съответно стойността, необходима за възстановяване на имуществото в същия вид, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка.

Методиката към Наредба № 49/16.10.2014 г. не дерогира приложението на разпоредбите на Кодекса за застраховането и не ограничава отговорността на застрахователя. Методиката представлява указание за изчисляване на размера на щетите на МПС в случаите, когато обезщетението се определя от застрахователя, на когото не са представени фактури за извършен ремонт в сервиз. Стойността на застрахователното обезщетение е ограничена само досежно минимален размер, съобразно с правилата, заложи в Методиката /Решение № 52 от 8.07.2010 г. на ВКС по т. д. № 652/2009 г., I т. о., ТК/.

Ето защо, позоваването на ответника на т. 73 и т. 74 от ОУ е несъстоятелно.

От експертното заключение по САТЕ по несъмен начин се установи, че възстановителната стойност на процесния лек автомобил към датата на застрахователното събитие е в размер на 2 452.66 лева. Настоящият съдебен състав, счита заключението за обективно, последователно, пълно, ясно и компетентно изготвено, поради което го кредитира, доколкото вещото лице е определило средната пазарна цена на труда, след като е сравнило цените за ремонт в 6 /шест/ автомобилни сервиза – три с европейски сертификат за качество ISO 9001 и три без такъв сертификат, като средната цена на труда правилно е определен в размер на 30.00 лева /44.00 лв/ч – средна цена на труда в оторизираните сервизи и 17.07 лв/ч – средна цена на труда в неоторизирани автомобилни сервизи/. Съдът счита, че сервизите със сертификат не могат да бъдат изключени от начина на определяне на средната цена на труда, тъй като те предлагат същите услуги на пазара, както и тези без сертификат. Съдът не намира основание за ограничаване на възможността автомобилът да се ремонтира в свободно избран от застрахования автосервиз, но обезщетението не следва да надвишава средната пазарна цена на ремонта. В конкретния случай приетата по делото експертна оценка включва всички възможни варианти на пазарни цени, от които следва да се вземе средната такава.

В същото време обаче не се спори между страните, че по време на действие на процесната полица в полза на ищеца е заплатено обезщетение по три други преписки в общ размер на 361.51 лева. Съгласно чл. 22 от ОУ, която клауза кореспондира с общото правило за поведение, ситуирано в разпоредбата на чл. 407 от КЗ, при частични щети на МПС, то се счита за застраховано в размер, равен на разликата между записаната в полицата застрахователна сума /4 400.00 лева/ и размера на обезщетението /361.51/, освен в случаите на осигурен регрес към застрахователя. В този случай застрахованият има право да дозастрахова МПС до първоначалното определената застрахователна сума. В случай, че след изплащане на застрахователното обезщетение МПС не е дозастраховано, при настъпване на следващо застрахователно събитие, както е в конкретния случай, обезщетението се определя в съответствие с правилата на подзастраховането, като обезщетението се намалява в

пропорция, равна на съотношението между договорената застрахователна сума и определената от застрахователя действителна стойност. Т.е. между страните е договорено пропорционално обезщетяване по смисъла на чл. 389, ал. 2 от КЗ, което обуславя намаляването на възстановителната стойност, възлизаща на 2 452.66 лева с коефициент 0.0821, който представен като процент е 8.21%.

Горният коефициент е получен по следния начин: в конкретния казус определената застрахователна сума на МПС е в размер на 4 400.00 лева, докато платените частични щети преди процесното застрахователно събитие са в общ размер на 361.51 лева. В този случай процесният автомобил следва да се счита за застрахован за сумата от 4 038.49 лева. Пропорцията, с която следва да се намали обезщетението е $(4\,400.00 \text{ лева} - 4\,038.49 \text{ лева}) : 4\,400.00 \text{ лева} = 0.0821 \times 100 = 8.21\%$.

Или обезщетението от 2 452.66 лева следва да се намали със сумата от 201.36 лева $/2\,452.66 \text{ лева} - 8.21\%/$. От получената сума в размер от 2 251.30 лева следва да се приспадне и сумата, която е доброволно заплатена от ответника преди завеждане на делото, а именно 545.15 лева. Така дължимият остатък възлиза на **1 706.15 лева**.

Крайният извод на съда е за основателност на иска до сумата от 1 706.15 лева. За разликата над този размер до окончателно предявления след изменението по чл. 214 от ГПК размер от 1 907.51 лева искът следва да бъде отхвърлен.

Основателността на главния иск, обуславя дължимостта и на произтичащите от него акцесорни задължения за заплащане на обезщетение за забава съизмерима със законната лиха, считано от датата на депозиране на исковата молба в съда – 12.07.2021 г., до окончателното погасяване на задължението.

Относно съдебно-деловодните разноски:

При този изход на спора на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК в полза на ищеца следва да се присъдят сторените съдебно-деловодни разноски съразмерно с уважената част от иска, чийто общ размер възлиза на 596.08 лева, от която 68.26 лева – държавна такса; 134.19 – депозит за в. л. по ССЧЕ и 393.63 лева – адвокатски хонорар. Възражението на насрещната страна за прекомерност на договорения хонорар е несъстоятелно, имайки предвид, че уговореният размер на адвокатското възнаграждение е 440.00 лева и надхвърля с едва 76.50 лева нормативно установения минимум по чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, като с оглед действителната фактическа и правна сложност на делото и обема на оказаното професионално съдействие разликата не се явява прекомерна.

На основание чл. 78, ал. 3 от ГПК в полза на ответника следва да се присъдят сторените съдебно-деловодни разноски съразмерно с отхвърлената част от иска, чийто общ размер възлиза на 26.39 лева, от която 15.83 лева – депозит за вещо лице по ССЧЕ и 10.56 лева – юрисконсултско възнаграждение, определено от съда в минимален размер на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК.

Водим от горните мотиви, **СЪДЪТ**

РЕШИ:

ОСЪЖДА, на основание чл. 405 от КЗ, ЗАД „А.“, ЕИК *, със седалище и адрес на управление: * **да заплати** в полза на ХР. К. П., ЕГН *****, с адрес: * сумата в размер **от 1 706.15 лева /хиляда седемстотин и шест лева и петнадесет стотинки/**, представляваща застрахователно обезщетение за претърпените от ищеца имуществени вреди, изразяващи се в увреждане на преден капак, десен калник, задна дясна врата, заден десен панел, заден капак, заден ляв панел, задна лява врата и ляв калник на л.а. марка „Ф.“,

модел „*“, с рег. № *, застрахован при ответното дружество по договор № 0306X0583290 от 14.08.2020 г. за „Каско и злополука“, в резултат на настъпило застрахователно събитие между 11.06.2021 г. и 15.06.2021 г. в гр. В., на паркинга на М. „С. М.“ ЕАД, **ведно** с обезщетението за забава в размер на законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба в съда – 12.07.2021 г., до окончателното погасяване на задължението, **КАТО**

ОТХВЪРЛЯ, предявения от ХР. К. П., ЕГН *****, с адрес: * против ЗАД „А.“, ЕИК *, със седалище и адрес на управление: *, осъдителен иск с правна квалификация по чл. 405 от КЗ за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата в размер от **201.36 лева /двеста и един лева и тридесет и шест стотинки/**, представляваща разликата над присъдената сума от 1 706.15 лева до претендираната сума след изменението по чл. 214 от ГПК в размер от 1 907.51 лева - застрахователно обезщетение за претърпените от ищеца имуществени вреди, изразяващи се в увреждане на преден капак, десен калник, задна дясна врата, заден десен панел, заден капак, заден ляв панел, задна лява врата и ляв калник на л.а. марка „Ф.“, модел „*“, с рег. № *, застрахован при ответното дружество по договор № 0306X0583290 от 14.08.2020 г. за „Каско и злополука“, в резултат на настъпило застрахователно събитие между 11.06.2021 г. и 15.06.2021 г. в гр. В., на паркинга на М. „С. М.“ ЕАД, **ведно** с обезщетението за забава в размер на законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба в съда – 12.07.2021 г. до окончателното погасяване на задължението.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, ЗАД „А.“, ЕИК *, със седалище и адрес на управление: * **да заплати** в полза на ХР. К. П., ЕГН *****, с адрес: * сумата в общ размер от **596.08 лева /петстотин деветдесет и шест лева и осем стотинки/**, представляваща сторени по делото съдебно-деловодни разноски, от която 68.26 лева – държавна такса; 134.19 – депозит за в. л. по ССчЕ и 393.63 лева с ДДС – адвокатски хонорар.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, ХР. К. П., ЕГН *****, с адрес: * **да заплати** в полза на ЗАД „А.“, ЕИК *, със седалище и адрес на управление: * сумата в общ размер от **26.39 лева /двадесет и шест лева и тридесет и девет стотинки/**, представляваща сторени по делото съдебно-деловодни разноски, от която 15.83 лева – депозит за вещо лице по ССчЕ и 10.56 лева – юрисконсултско възнаграждение, определено от съда по арг. от чл. 78, ал. 8 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба в двуседмичен срок от съобщението пред Окръжен съд - Варна.

Препис от решението да се връчи на страните по арг. от чл. 7, ал. 2 от ГПК.

Съдия при Районен съд – Варна: _____